

Sandefjord, 2. mars 2011: Vedtak i sak 168-2010

Klager: NN

Innklaget: Norsk Inkasso-Reform AS, Postboks 8799 Youngstorget, 0028 Oslo

Saken gjelder: Om inndrivning av foreldet krav og om nemndas kompetanse

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet har sitt utspring i et fakturakrav fra XX AS. Saken skal ha blitt overført til inkasso 22.08.02. Den opprinnelige faktura, stor kr 49 620, ble betalt 22.10.02 direkte til fordringshaver. Kravet i nærværende sak gjelder ubetalte inkassoomkostninger, og skal ha blitt betalt ved en inkurie. Innbetalingen er krevd tilbakebetalt under henvisning til at klager er forledet til å betale et foreldet krav.

2. Saksforholdet

Klager mottok ”Varsel før tvangsfullbyrdelse”, datert 29.08.08. I varselet var kravet spesifisert med ”Utenrettslige omkostninger” kr 5 360, ”Rente fra 28.07.00” kr -0,45 og ”Renter av saksomkostninger” kr 1 607,10. Kravet ble betalt av klager 19.09.08.

I brev 23.02.09 henvendte adv. YY seg til innklagede og opplyste at kravet var betalt ved en ren inkurie. Det ble videre opplyst at klager skal ha trodd at kravet gjaldt et annet udekket krav til samme fordringshaver. Det ble vist til at det opprinnelig kravet var omtvistet, og at det således neppe var grunnlag for å ta saken til inkasso den gang fakturaen forfalt. Det ble også vist til at kravet uansett var foreldet da varsel om tvangsfullbyrdelse ble sendt 29.08.08.

Adv. YY fremsatte 24.08.10 klage på vegne av skyldner. Det fremgikk av klagen at kravet klager hadde mottatt var betalt i den tro at han var forpliktet. Det ble vist til at innklagede åpenbart må ha vært klar over at kravet var foreldet på den tid varselet ble sendt klager.

I innklagedes tilsvare til Inkassoklagenemnda ble det opplyst at man ikke kunne se at deres henvendelse av 29.08.08 kunne misforstås, og at de heller ikke var kjent med at det var tvist om at salæret skulle betales.

På forespørsel fra sekretariatet for Inkassoklagenemnda opplyste innklagede at saken var teknisk foreldet da varsel før tvangsfullbyrdelse av 29.08.08 ble sendt.

3. Partene anfører

Klager anfører at han er forledet til å betale et krav som både var uberettiget og foreldet. Den gang fakturaen forfalt var det neppe var grunnlag for å ta saken til inkasso, i det det var fremmet innsigelse mot opprinnelig faktura. Fordringshaver og klager skal begge ha benektet at det skal ha funnet sted et møte mellom dem der klager skal ha påtatt seg ansvar for inkassoomkostningene. Det skal heller ikke være inngått annen avtale mellom partene med slikt innhold. Det er i strid med god inkassoskikk å innfordre et foreldet krav.

Innklagede anfører at henvendelsen til klager 29.08.08 ikke kan misforstås, i det det fremkommer klart at fordringsbeløpet er 0,00 og at det er renter og utenrettslige omkostninger som utgjør kravet. Man skal ikke ha mottatt adv. YYs brev 23.02.09, og man skal heller ikke ha vært kjent med at det var tvist om at salæret skulle betales. Tvert i mot fikk man beskjed om at det var enighet om at debitor skulle betale de utenrettslige kostnadene. Det anføres at ved foreldede krav har debitor en rett, men ikke plikt til å la være å betale. I dette tilfellet har debitor valgt å betale. Klager kan ikke høres med at han har misforstått henvendelsen. Endelig

anføres at sakens tvistemål utelukkende er om debitor er blitt forledet til å betale hovedstolen. Avgjørelser i Inkassoklagenemnda har kun betydning for om inkassator har krav på tariffmessig salær eller ikke. I denne saken er det ikke beregnet salær, og det er derfor følgelig ingen sak for Inkassoklagenemnda. Saken må derfor avvises.

3. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 14. februar 2011 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at det opprinnelige hovedkravet i saken ble betalt 22.10.02. Kravet i nærværende sak består derfor av ubetalte inkassoomkostninger, samt renter av disse. Dette er en tvist om forpliktelser etter inkassoloven, og nemnda er da saklig kompetent til å behandle saken.

Etter inkassoloven § 17 første ledd plikter skyldner å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 fjerde ledd kan inkassokostnadene likevel ikke kreves dekket dersom fordringshaver eller inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk, jf § 8.

Inkassoloven § 8 første ledd bestemmer at inkassovirksomhet skal utøves i samsvar med god inkassoskikk. I bestemmelsens andre ledd heter det at:

”Det er i strid med god inkassoskikk å bruke inkassometoder som utsetter noen for urimelig påtrykk, skade eller ulempe.”

Inkassoklagenemnda viser til den alminnelige foreldelsesfrist som er tre år for fakturakrav. Det er ikke påberopt handlinger som har avbrutt foreldelse, snarere tvert imot, i det innklagede har erkjent at kravet var ”teknisk foreldet” på det tidspunkt ”Varsel før tvangsfullbyrdelse” ble sendt. Nemnda legger derfor til grunn at kravet var foreldet da inkasso ble igangsatt 29.08.08.

Inkassoklagenemnda viser til det klare utgangspunkt at skyldner plikter å betale sine pengeforpliktelser, men det er fordringshaveren som må sørge for å få inndrevet sitt krav dersom det ikke betales til forfall, og som må sørge for at kravet ikke foreldes.

Virkingen av at et krav er foreldet, er at skyldners plikt til å dekke kravet er falt bort. Skyldner har selvsagt rett til å gjøre opp sin gjeldsforpliktelse, men har ikke lenger noen rettslig plikt til dette. Fordringshaver har med andre ord tapt sin rett til å kreve oppfyllelse.

Inkassoklagenemnda ser det slik at inkassator ved å påta seg oppdraget og senere under utførelsen av det har en selvstendig plikt til å vurdere kravets berettigelse. Selv om det står en skyldner fritt å påberope seg foreldelse, kan forholdene ligge slik an at inkassator plikter å opplyse om at kravet er foreldet.

Det fremgår av dokumentene i saken at klager har hatt – og fortsatt har – et kundeforhold til fordringshaver. Dette skjerper etter nemndas mening plikten til informasjon. Selv om det fremgår av kravspesifikasjonen i varselet av 29.08.08 at fordringsbeløpet var kr 0,00, og at kravet besto av utenrettslige omkostninger og renter av disse, mener nemnda at innklagede hadde plikt til å informere om at betalingsplikten var bortfalt. Klager hadde annet mellomværende med fordringshaver, og kravet skal ha blitt betalt i den tro at kravet gjaldt en erkjent forpliktelse. Å sende inkassobrev uten at det opplyses om at kravet er foreldet innebærer etter nemndas syn at skyldner forledes til å tro han er forpliktet til å betale. Klager utsettes gjennom dette for urimelig påtrykk og ulempe i strid med god inkassoskikk. At kravbrevet i tillegg er et ”varsel før tvangsfullbyrdelse” mener

nemnda er spesielt graverende da det ikke er anledning til å inndrive et foreldet krav gjennom tvangsfullbyrdelse.

Inkassoklagenemnda er etter dette kommet til at innklagede har handlet i strid med god inkassoskikk ved å igangsette inkasso av et foreldet krav.

Vedtaket er enstemmig

4. Vedtak

Klager gis medhold. Innbetalt inkassosalær pliktes tilbakebetalt.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda